

Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Güvenlik Stratejisi

Kasım 2025

BEYAZ SARAY
WASHINGTON

Sevgili Amerikalı kardeşlerim,

Son dokuz ay içinde, ülkemizi — ve dünyayı — felaket ve yıkımın eşiğinden geri çektik. Dört yıl süren zayıflık, aşırılık ve ölümcül başarısızlıkların ardından, yönetimim hem yurt içinde hem yurt dışında Amerikan gücünü yeniden tesis etmek ve dünyamıza barış ile istikrar getirmek için aciliyetle ve tarihî bir hızla harekete geçti. Tarihte hiçbir yönetim bu kadar kısa sürede böylesine dramatik bir dönüşüm gerçekleştirmemiştir.

Göreve başladığım ilk günden itibaren, Amerika Birleşik Devletleri'nin egemen sınırlarını yeniden tesis ettik ve ülkemize yönelik istilayı durdurmak için ABD ordusunu konuşlandırdık. Silahlı Kuvvetlerimizden radikal toplumsal cinsiyet ideolojisini ve “woke” çılgınlığını temizledik ve 1 trilyon dolarlık yatırımla ordumuzu güçlendirmeye başladık. İttifaklarımızı yeniden inşa ettik ve müttefiklerimizin ortak savunmamıza daha fazla katkı sunmasını sağladık — buna NATO ülkelerinin savunma harcamalarını GSYH'nin yüzde 2'sinden yüzde 5'ine yükseltme yönündeki tarihî taahhüdü de dahildir. Amerikan enerji üretimini serbest bırakarak bağımsızlığımızı geri kazandık ve kritik sanayileri ülkemize geri getirmek için tarihî gümrük tarifeleri uyguladık.

Gece Yarısı Çekici Harekâtı'nda (Operation Midnight Hammer), İran'ın nükleer zenginleştirme kapasitesini yok ettik. Bölgemizde faaliyet gösteren uyuşturucu kartellerini ve vahşi yabancı çeteleri Yabancı Terör Örgütleri olarak ilan ettim. Ve yalnızca sekiz ay içinde, Kamboçya ile Tayland, Kosova ile Sırbistan, Kongo Demokratik Cumhuriyeti ile Pakistan ve Hindistan, İsrail ile İran, Mısır ile Etiyopya, Ermenistan ile Azerbaycan arasındaki çatışmalar da dâhil olmak üzere sekiz şiddetli ihtilafı çözüme kavuşturduk; ayrıca Gazze'deki savaşı, hayatta olan tüm rehinelerin ailelerine dönmesiyle sona erdirdik.

Amerika yeniden güçlü ve saygın bir ülkedir — ve bunun sayesinde dünyanın dört bir yanında barış tesis ediyoruz.

Yaptığımız her işte Amerika'yı Önce koyuyoruz.

Elinizdeki metin, kaydettiğimiz olağanüstü ilerlemeleri açıklamak ve bunların üzerine inşa etmek üzere hazırlanmış bir Ulusal Güvenlik Stratejisidir. Bu belge, Amerika'nın insanlık tarihinin en büyük ve en başarılı ülkesi olarak kalmasını ve yeryüzünde özgürlüğün evi olmayı sürdürmesini sağlamak için bir yol haritasıdır. Önümüzdeki yıllarda ulusal gücümüzün her boyutunu geliştirmeye devam edeceğiz — ve Amerika'yı her zamankinden daha güvenli, daha zengin, daha özgür, daha büyük ve daha güçlü kılacağız.

Başkan Donald J. Trump
Beyaz Saray
Kasım 2025

İÇİNDEKİLER

I. Giriş – Amerikan Stratejisi Nedir?	4
1. Amerikan “Stratejisi” Nasıl Raydan Çıktı?	4
2. Başkan Trump’ın Gerekli ve Memnuniyetle Karşılanan Düzeltmesi	5
II. Amerika Birleşik Devletleri Ne İstemelidir?	6
1. Genel Olarak Ne İstiyoruz?	6
2. Dünyada ve Dünyadan Ne İstiyoruz?	7
III. Amerika’nın İstediklerimizi Elde Etmek İçin Mevcut Araçları Nelerdir?	8
IV. Strateji	10
1. İlkeler	10
2. Öncelikler	12
3. Bölgeler	16
A. Batı Yarımküre	16
B. Asya	19
C. Avrupa	24
D. Orta Doğu	26
E. Afrika	28

I. Giriş – Amerikan Stratejisi Nedir?

1. Amerikan “Stratejisi” Nasıl Raydan Çıktı

Amerika’nın önümüzdeki on yıllar boyunca dünyanın en güçlü, en zengin, en kudretli ve en başarılı ülkesi olarak kalmasını sağlamak için, ülkemizin dünyayla nasıl etkileşim kuracağına dair tutarlı ve odaklı bir stratejiye ihtiyacı vardır. Ve bunu doğru yapabilmek için, tüm Amerikalıların tam olarak neyi yapmaya çalıştığımızı ve nedenini bilmesi gerekir.

Bir “strateji”, amaçlar ile araçlar arasındaki temel bağlantıyı açıklayan somut ve gerçekçi bir plandır: arzu edilen hedeflerin doğru bir değerlendirmesiyle başlar ve bu hedeflere ulaşmak için hangi araçların mevcut olduğunu ya da gerçekçi biçimde hangi araçların oluşturulabileceğini ortaya koyar.

Bir strateji değerlendirmek, ayıklamak ve önceliklendirmek zorundadır. Ne kadar değerli olursa olsun, her ülke, her bölge, her mesele ya da her dava Amerikan stratejisinin odağı olamaz. Dış politikanın amacı, temel ulusal çıkarların korunmasıdır; bu stratejinin tek odağı da budur.

Soğuk Savaş’ın sona ermesinden bu yana Amerikan stratejileri yetersiz kalmıştır — bunlar, dilek ve arzu edilen sonuç listelerinden ibaret olmuş; ne istediğimizi açık biçimde tanımlamak yerine muğlak temenniler dile getirmiş; çoğu zaman da ne istememiz gerektiğini yanlış değerlendirmiştir.

Soğuk Savaş’ın bitiminden sonra Amerikan dış politika elitleri, dünyanın tamamı üzerinde kalıcı Amerikan hâkimiyetinin ülkemizin çıkarına olduğuna kendilerini inandırdılar. Oysa diğer ülkelerin işleri, yalnızca faaliyetleri doğrudan çıkarlarımızı tehdit ettiği ölçüde bizim meselemizdir.

Elitlerimiz, Amerikan halkının ulusal çıkarla hiçbir bağ görmediği küresel yükleri süresiz olarak üstlenmeye Amerika’nın ne ölçüde istekli olduğunu ciddi biçimde yanlış hesapladı. Aynı anda hem devasa bir refah-düzenleyici-idari devleti hem de devasa bir askerî, diplomatik, istihbari ve dış yardım kompleksini finanse edebilme kapasitemizi abarttılar. Amerikan ekonomik ve askerî üstünlüğünün dayandığı orta sınıfı ve sanayi tabanını içten içe aşındıran küreselleşme ve sözde “serbest ticaret” üzerine son derece yanlış ve yıkıcı bahisler oynadılar. Müttefiklerimizin ve ortaklarımızın savunma maliyetlerini Amerikan halkının üzerine yıkmasına izin verdiler; kimi zaman da bizi, onların çıkarları açısından merkezi ama bizimkiler açısından tali ya da ilgisiz olan çatışma ve ihtilafların içine çektiler. Ayrıca Amerikan politikasını, bazıları açıkça Amerikan karşıtlığı tarafından yönlendirilen, birçoğu ise ulus-devlet egemenliğini bilinçli biçimde aşındırmayı hedefleyen bir ulusötesiciliği savunan uluslararası kurumlar ağına bağladılar. Sonuç olarak elitlerimiz yalnızca temelde arzu edilmeyen ve gerçekleştirilemez bir hedefin peşine düşmekle kalmadı; bunu yaparken o hedefe ulaşmak için gerekli araçları da zayıflatılar: gücümüzün, zenginliğimizin ve ahlaki niteliğimizin inşa edildiği ulusal karakterimizi.

2. Başkan Trump'ın Gerekli ve Memnuniyetle Karşılanan Düzeltmesi

Bunların hiçbirisi kaçınılmaz değildi. Başkan Trump'ın ilk yönetimi, doğru liderliğin ve doğru tercihlerin yapılması hâlinde yukarıda sayılanların tümünün — ve daha fazlasının — önlenebileceğini ve önemli ilerlemeler kaydedilebileceğini gösterdi. Kendisi ve ekibi, Amerika'nın büyük güçlerini başarıyla seferber ederek rotayı düzeltti ve ülkemiz için yeni bir altın çağ başlatma sürecini başlattı. Amerika Birleşik Devletleri'ni bu yolda tutmak, Başkan Trump'ın ikinci yönetiminin ve bu belgenin temel amacıdır.

Bugün önümüzde şu sorular durmaktadır: 1) Amerika Birleşik Devletleri ne istemelidir? 2) Bu hedeflere ulaşmak için hangi araçlara sahibiz? ve 3) Amaçlar ile araçları uygulanabilir bir Ulusal Güvenlik Stratejisi içinde nasıl birleştirebiliriz?

II. Amerika Birleşik Devletleri Ne İstemelidir?

1. Genel Olarak Ne İstiyoruz?

Her şeyden önce, hükümeti vatandaşlarının Tanrı tarafından verilmiş doğal haklarını güvence altına alan ve onların refahını ile çıkarlarını önceliklendiren bağımsız ve egemen bir cumhuriyet olarak Amerika Birleşik Devletleri'nin varlığının ve güvenliğinin sürmesini istiyoruz.

Bu ülkeyi, halkını, topraklarını, ekonomisini ve yaşam biçimini; askeri saldırılardan ve düşmanca yabancı etkilerden korumak istiyoruz. Buna casusluk, yıkıcı ticaret uygulamaları, uyuşturucu ve insan kaçakçılığı, zararlı propaganda ve etki operasyonları, kültürel altüst etme girişimleri ya da ulusumuza yönelen herhangi bir başka tehdit dahildir.

Sınırlarımız üzerinde, göç sistemimiz üzerinde ve insanların ülkemize — yasal ya da yasa dışı yollarla — giriş yaptığı ulaşım ağları üzerinde tam denetim istiyoruz. Göçün yalnızca “düzenli” olduğu değil; egemen ülkelerin istikrarsızlaştırıcı nüfus hareketlerini kolaylaştırmak yerine durdurmak için birlikte çalıştığı ve kimi kabul edip etmeyecekleri üzerinde tam kontrole sahip olduğu bir dünya istiyoruz.

Doğal afetlere dayanabilecek, yabancı tehditlere direnebilecek ve bunları bertaraf edebilecek; Amerikan halkına zarar verebilecek ya da Amerikan ekonomisini sekteye uğratabilecek olayları önleyebilecek veya etkilerini azaltabilecek dirençli bir ulusal altyapı istiyoruz. Hiçbir hasım ya da tehlike Amerika'yı risk altında tutabilmemelidir.

Çıkarlarımızı korumak, savaşları caydırmak ve gerekirse bunları hızlı ve kesin biçimde — kuvvetlerimiz için mümkün olan en düşük kayıpla — kazanmak üzere dünyanın en güçlü, en etkili ve en ileri teknolojik donanıma sahip ordusunu kurmak, eğitmek, donatmak ve sahaya sürmek istiyoruz. Ayrıca her bir askerimizin ülkesinden gurur duyduğu ve görevine güvendiği bir ordu istiyoruz.

Amerikan halkını, yurtdışındaki Amerikan varlıklarını ve müttefiklerimizi korumak için dünyanın en güçlü, en güvenilir ve en modern nükleer caydırıcılığına; ayrıca Amerikan ana vatani için bir “Altın Kubbe” (Golden Dome) dâhil olmak üzere yeni nesil füze savunma sistemlerine sahip olmak istiyoruz.

Dünyanın en güçlü, en dinamik, en yenilikçi ve en ileri ekonomisine sahip olmak istiyoruz. ABD ekonomisi, geniş kesimlere yayılan refahı vaat eden ve sağlayan, toplumsal hareketliliği mümkün kılan ve çalışkanlığı ödüllendiren Amerikan yaşam biçiminin temelidir. Ekonomimiz aynı zamanda küresel konumumuzun dayanağı ve askerî gücümüzün vazgeçilmez temelidir.

Dünyanın en sağlam sanayi tabanına sahip olmak istiyoruz. Amerikan ulusal gücü, hem barış zamanında hem de savaş döneminde üretim taleplerini karşılayabilecek güçlü bir sanayi sektörüne bağlıdır. Bu yalnızca doğrudan savunma sanayi üretim kapasitesini değil, savunmayla bağlantılı üretim

kapasitesini de gerektirir. Amerikan sanayi gücünü geliştirmek, ulusal ekonomik politikanın en yüksek önceliği hâline gelmelidir.

Dünyanın en güçlü, en üretken ve en yenilikçi enerji sektörüne sahip olmak istiyoruz — yalnızca Amerikan ekonomik büyümesini besleyen değil, aynı zamanda kendi başına Amerika'nın önde gelen ihracat alanlarından biri olabilecek bir sektör.

Dünyanın en bilimsel ve teknolojik açıdan en ileri ve en yenilikçi ülkesi olmayı sürdürmek ve bu alanlardaki üstünlüğümüzü daha da geliştirmek istiyoruz. Fikrî mülkiyetimizi yabancı hırsızlığa karşı korumak istiyoruz. Amerika'nın öncü ruhu, ekonomik hâkimiyetimizin ve askerî üstünlüğümüzün temel sütunlarından biridir; korunmalıdır.

Çıkarlarımızı ileriye taşıyan olumlu bir küresel etki aracılığıyla, Amerika Birleşik Devletleri'nin eşsiz “yumuşak gücünü” korumak istiyoruz. Bunu yaparken ülkemizin geçmişi ve bugünü konusunda özür dilemeyen bir tutum sergilerken, diğer ülkelerin farklı dinlerine, kültürlerine ve yönetim sistemlerine saygılı olacağız. Amerika'nın gerçek ulusal çıkarına hizmet eden “yumuşak güç” ancak kendi ülkemizin içkin büyüklüğüne ve ahlaki niteliğine inanırsak etkili olabilir.

Son olarak, uzun vadeli güvenliğin mümkün olmadığı Amerikan ruhsal ve kültürel sağlığının yeniden tesisini ve canlandırılmasını istiyoruz. Geçmişteki başarılarını ve kahramanlarını sahiplenen, yeni bir altın çağa bakan bir Amerika istiyoruz. Ülkesini bir sonraki kuşağa devraldığından daha iyi bırakacağına inanan gururlu, mutlu ve iyimser bir halk istiyoruz. Kenarda oturan kimsenin olmadığı, üretken biçimde istihdam edilen; yaptığı işin ulusumuzun refahı ile bireylerin ve ailelerin esenliğine katkı sağladığını bilmenin tatminini yaşayan bir yurttaşlık istiyoruz. Bu ise sağlıklı çocuklar yetiştiren güçlü ve geleneksel ailelerin sayısının artması olmadan mümkün değildir.

2. Dünyada ve Dünyadan Ne İstiyoruz?

Bu hedeflere ulaşmak, ulusal gücümüzün tüm kaynaklarını seferber etmeyi gerektirir. Ancak bu stratejinin odağı dış politikadır. Amerika'nın temel dış politika çıkarları nelerdir? Dünyada ve dünyadan ne istiyoruz?

- Batı Yarımküre'nin, Amerika Birleşik Devletleri'ne yönelik kitlesel göçü önleyecek ve caydıracak ölçüde makul bir istikrara ve yönetim kapasitesine sahip kalmasını istiyoruz; hükümetleri narkoteröristlere, kartellere ve diğer ulusötesi suç örgütlerine karşı bizimle iş birliği yapan bir Yarımküre istiyoruz; kilit varlıkların düşmanca yabancı güçlerin nüfuzuna ya da mülkiyetine girmediği, kritik tedarik zincirlerini destekleyen bir Yarımküre istiyoruz; ve temel stratejik konumlara erişimimizi sürdürmek istiyoruz. Başka bir ifadeyle, Monroe Doktrini'ne bir “Trump Ek Açıklaması” (Trump Corollary) ilan edecek ve bunu uygulayacağız;
- Hint-Pasifik bölgesini özgür ve açık tutarken, yabancı aktörlerin Amerikan ekonomisine verdiği süregelen zararı durdurmak ve tersine çevirmek

istiyoruz; tüm kritik deniz yollarında seyrüsefer serbestisini korumak, güvenli ve güvenilir tedarik zincirlerini ve kritik materyallere erişimi sürdürmek istiyoruz;

- Avrupa'nın özgürlüğünü ve güvenliğini koruma çabalarında müttefiklerimizi desteklemek isterken, aynı zamanda Avrupa'nın medeniyet özgüvenini ve Batı kimliğini yeniden tesis etmesini istiyoruz;
- Hasım bir gücün Orta Doğu'ya, bölgenin petrol ve doğal gaz kaynaklarına ve bunların geçtiği stratejik boğazlara hâkim olmasını engellemek istiyoruz; bunu yaparken de bizi büyük maliyetlerle o bölgeye saplayan “bitmeyen savaşıardan” kaçınmak istiyoruz;
- Özellikle yapay zekâ, biyoteknoloji ve kuantum bilişim alanlarında ABD teknolojisinin ve ABD standartlarının dünyayı ileriye taşımasını istiyoruz.

Bunlar Amerika Birleşik Devletleri'nin temel ve hayati ulusal çıkarlarıdır. Başka çıkarlarımız da vardır; ancak her şeyden önce odaklanmamız gerekenler bunlardır ve bunları görmezden gelmenin ya da ihmal etmenin bedeli ağır olur.

III. İstediklerimizi Elde Etmek İçin Amerika'nın Elindeki Araçlar Nelerdir?

Amerika, dünya çapında kıskanılacak bir konumunu korumaktadır; buna, dünya lideri varlıklar, kaynaklar ve avantajlar dahildir:

- Gerekli olduğunda rota düzeltebilen hâlâ çevik bir siyasal sistem;
- Hem stratejik çıkarlarımıza yatırım yapabileceğimiz serveti üreten hem de pazarlarımıza erişmek isteyen ülkeler üzerinde kaldıraç sağlayan, dünyanın en büyük ve en yenilikçi ekonomisi;
- Doların küresel rezerv para statüsü dâhil olmak üzere, dünyanın önde gelen finans sistemi ve sermaye piyasaları;
- Ekonomimizin temelini oluşturan, ordumuza niteliksel üstünlük sağlayan ve küresel etkimizin gücünü artıran, dünyanın en ileri, en yenilikçi ve en kârlı teknoloji sektörü;
- Dünyanın en güçlü ve en yetkin ordusu;
- Dünyanın stratejik açıdan en önemli bölgelerinde anlaşmalı müttefikler ve ortaklardan oluşan geniş bir ittifak ağı;
- Bol doğal kaynaklara sahip, Yarımküremizde fiziksel olarak baskın bir rakip gücün bulunmadığı, sınırları askerî işgal riski taşımayan ve diğer büyük güçlerin geniş okyanuslarla ayrıldığı elverişli bir coğrafya;
- Eşsiz “yumuşak güç” ve kültürel etki;
- Amerikan halkının cesareti, iradesi ve vatanseverliği.

Buna ek olarak, Başkan Trump'ın güçlü iç gündemi sayesinde Amerika Birleşik Devletleri:

- Kurumlarımızı zayıflatan ve ilerlememizi engelleyen sözde “DEI” (Çeşitlilik, Eşitlik ve Kapsayıcılık) uygulamaları ile diğer ayrımcı ve rekabet karşıtı pratikleri tasfiye ederek bir yetkinlik kültürünü yeniden tesis etmektedir;
- Büyümeyi ve yeniliği beslemek, orta sınıfı güçlendirmek ve yeniden inşa etmek amacıyla muazzam enerji üretim kapasitemizi stratejik bir öncelik olarak serbest bırakmaktadır;
- Orta sınıfı desteklemek ve kendi tedarik zincirlerimiz ile üretim kapasitemiz üzerinde denetim sağlamak için ekonomimizi yeniden sanayileştirmektedir;
- Tarihî vergi indirimleri ve deregülasyon adımlarıyla vatandaşlarımıza ekonomik özgürlüğü geri kazandırarak Amerika Birleşik Devletleri’ni iş yapmak ve sermaye yatırmak için birincil cazibe merkezi hâline getirmektedir; ve
- Gelecek kuşaklar için refahımızı, rekabet üstünlüğümüzü ve askerî hâkimiyetimizi güvence altına almak amacıyla yükselen teknolojilere ve temel bilimlere yatırım yapmaktadır.

Bu stratejinin amacı, bu dünya lideri varlıkların tümünü — ve diğerlerini — bir araya getirerek Amerikan gücünü ve üstünlüğünü pekiştirmek ve ülkemizi tarih boyunca olduğundan da daha büyük kılmaktır.

V. Strateji

1. İlkeler

Başkan Trump'ın dış politikası “pragmatist” olmadan pragmatik, “realist” olmadan gerçekçi, “idealist” olmadan ilkelere dayalı, “şahin” olmadan güçlü ve “güvercin” olmadan ölçülüdür. Geleneksel siyasi ideolojilere dayanmaz. Her şeyden önce Amerika için neyin işe yaradığıyla — iki kelimeyle “Önce Amerika” (America First) anlayışıyla — hareket eder.

Başkan Trump, Barışın Başkanı olarak mirasını pekiştirmiştir. İlk döneminde imzalanan tarihî Abraham Anlaşmaları'nın (Abraham Accords) dikkate değer başarısının yanı sıra, ikinci döneminin yalnızca sekiz ayında sekiz farklı çatışmada eşi görülmemiş barışlar sağlamak üzere müzakere becerisini kullanmıştır. Kamboçya ile Tayland, Kosova ile Sırbistan, Kongo Demokratik Cumhuriyeti ile Ruanda, Pakistan ile Hindistan, İsrail ile İran, Mısır ile Etiyopya, Ermenistan ile Azerbaycan arasında barış anlaşmaları sağlamış; ayrıca Gazze'deki savaşı, hayatta olan tüm rehinelere dönmeleriyle sona erdirmiştir.

Bölgesel çatışmaların küresel savaflara dönüşerek tüm kıtaları sürüklemesini engellemek, Başkomutan'ın doğrudan ilgisini hak eden bir meseledir ve bu yönetimin öncelikleri arasındadır. Savaşların kıyılarıımıza kadar ulaştığı, ateşler içindeki bir dünya Amerikan çıkarlarına zarar verir. Başkan Trump, alışılmışın dışında diplomasi yöntemlerini, Amerika'nın askerî gücünü ve ekonomik kaldıraçlarını kullanarak nükleer kapasiteye sahip ülkeler arasındaki ayrışma kıvılcımlarını ve yüzyıllara dayanan nefretin tetiklediği şiddetli savaşları cerrahi hassasiyetle söndürmektedir.

Başkan Trump, Amerikan dış, savunma ve istihbarat politikalarının şu temel ilkeler doğrultusunda şekillenmesi gerektiğini göstermiştir:

• **Ulusal Çıkarın Odaklı Tanımı** – En azından Soğuk Savaş'ın sonundan bu yana yönetimler, Amerika'nın “ulusal çıkarı” kavramını neredeyse hiçbir mesele ya da girişimin kapsam dışında kalmayacağı şekilde genişletmeye çalışan Ulusal Güvenlik Stratejileri yayımlamıştır. Oysa her şeye odaklanmak, hiçbir şeye odaklanmamaktır. Amerika'nın temel ulusal güvenlik çıkarları stratejimizin odağı olacaktır.

• **Güç Yoluyla Barış (Peace Through Strength)** – Güç en iyi caydırıcıdır. Amerikan çıkarlarını tehdit etmekten yeterince caydırılan ülkeler ya da diğer aktörler bunu yapmayacaktır. Ayrıca güç, barışı tesis etmemizi de mümkün kılar; çünkü gücümüze saygı duyan taraflar çoğu zaman yardımımızı talep eder ve çatışmaları çözme ile barışı sürdürme çabalarımıza açık olur. Bu nedenle Amerika Birleşik Devletleri en güçlü ekonomiyi sürdürmeli, en ileri teknolojileri geliştirmeli, toplumumuzun kültürel sağlığını güçlendirmeli ve dünyanın en yetkin ordusunu sahada bulundurmalıdır.

• **Müdahalecilikten Kaçınma Eğilimi** – Bağımsızlık Bildirgesi’nde Amerika’nın kurucu babaları, diğer ulusların işlerine müdahale etmeme yönünde açık bir tercih ortaya koymuş ve bunun gerekçesini belirtmiştir: Tüm insanların Tanrı vergisi eşit doğal haklara sahip olması gibi, tüm uluslar da “doğa yasaları ve doğanın Tanrısı” uyarınca birbirlerine karşı “ayrı ve eşit bir konuma” sahiptir. Çıkarları bizimki kadar çeşitli ve geniş olan bir ülke için müdahaleciliğe katı biçimde bağlı kalmak mümkün değildir. Ancak bu eğilim, hangi durumların meşru bir müdahaleyi haklı kılacağı konusunda yüksek bir eşik oluşturmalıdır.

• **Esnek Gerçekçilik** – ABD politikası, diğer uluslarla ilişkilerinde neyin mümkün ve arzu edilir olduğuna dair gerçekçi bir değerlendirmeye dayanacaktır. Dünya ülkeleriyle iyi ilişkiler ve barışçıl ticari ilişkiler kurmayı hedefliyoruz; ancak onların geleneklerinden ve tarihinden köklü biçimde farklı demokratik ya da başka toplumsal değişimleri dayatmayı amaçlamıyoruz. Böyle bir gerçekçi değerlendirmeye göre hareket etmekte ya da yönetim sistemleri ve toplumsal yapıları bizden farklı olan ülkelerle iyi ilişkiler sürdürmekte bir tutarsızlık ya da ikiyüzlülük yoktur; aynı zamanda benzer değerleri paylaştığımız dostlarımızı ortak normlarımızı korumaya teşvik ederken de çıkarlarımızı ilerletmiş oluruz.

• **Ulusların Önceliği** – Dünyanın temel siyasal birimi ulus-devlettir ve öyle kalacaktır. Tüm ulusların kendi çıkarlarını önceliklendirmesi ve egemenliklerini koruması doğaldır ve meşrudur. Dünya, uluslar kendi çıkarlarını öncelediğinde daha sağlıklı işler. Amerika Birleşik Devletleri kendi çıkarlarını önceliklendirecek ve diğer uluslarla ilişkilerinde onları da kendi çıkarlarını öncelemeye teşvik edecektir. Ulusların egemen haklarını savunuruz; en müdahaleci ulusötesi örgütlerin egemenliği aşındıran girişimlerine karşı dururuz ve bu kurumların, bireysel egemenliği zayıflatmak yerine destekleyecek ve Amerikan çıkarlarını ilerletecek şekilde reforme edilmesini savunuruz.

• **Egemenlik ve Saygı** – Amerika Birleşik Devletleri kendi egemenliğini tereddütsüz biçimde koruyacaktır. Bu; egemenliğin ulusötesi ve uluslararası örgütler tarafından aşındırılmasının engellenmesini, yabancı güçlerin ya da yapıların kamu söylemimizi sansürleme veya vatandaşlarımızın ifade özgürlüğünü kısıtlama girişimlerinin durdurulmasını, politikalarımızı yönlendirmeyi ya da bizi yabancı çatışmalara dâhil etmeyi amaçlayan lobi ve etki operasyonlarına karşı koymayı ve göç sistemimizin, ülke içinde yabancı çıkarlarla bağlantılı oy blokları oluşturmak amacıyla araçsallaştırılmasının önlenmesini kapsar. Amerika Birleşik Devletleri dünyada kendi rotasını çizerek ve kendi kaderini dış müdahaleden bağımsız olarak tayin edecektir.

• **Güç Dengesi** – Amerika Birleşik Devletleri hiçbir ülkenin çıkarlarımızı tehdit edebilecek ölçüde baskın hâle gelmesine izin veremez. Baskın hasımların ortaya çıkmasını önlemek amacıyla küresel ve bölgesel güç dengelerini korumak için müttefiklerimiz ve ortaklarımızla birlikte çalışacağız. Amerika Birleşik Devletleri kendisi için küresel hâkimiyet gibi talihsiz bir hedefi reddederken, başkalarının küresel ve bazı durumlarda bölgesel hâkimiyet kurmasını da engellemek zorundadır. Bu, dünyanın tüm büyük ve orta güçlerinin etkisini sınırlamak için

kan ve kaynak israfı yapmak anlamına gelmez. Daha büyük, daha zengin ve daha güçlü ülkelerin orantısız etkisi uluslararası ilişkilerin değişmez bir gerçeğidir. Bu gerçeklik, zaman zaman ortak çıkarlarımızı tehdit eden emelleri engellemek için ortaklarla iş birliği yapmayı gerektirir.

• **Amerikan İşçisinden Yana** – Amerikan politikası yalnızca büyümeden yana değil, işçiden yana olacaktır ve kendi çalışanlarımızı önceliklendirecektir. Refahın yalnızca tepe noktada toplanmadığı, belirli sektörlerle ya da ülkenin sınırlı bölgelerine sıkışmadığı; geniş tabana yayıldığı ve yaygın biçimde paylaşıldığı bir ekonomiyi yeniden inşa etmeliyiz.

• **Adalet ve Hakkaniyet** – Askerî ittifaklardan ticari ilişkilere kadar her alanda Amerika Birleşik Devletleri diğer ülkeler tarafından adil biçimde muamele görmeyi talep edecektir. Ülkemizin tarihsel iyi niyetini istismar eden bedavacılığa, ticaret dengesizliklerine, yıkıcı ekonomik uygulamalara ve çıkarlarımızı zayıflatan diğer yükümlülüklerle artık tahammül etmeyeceğiz ve bunu karşılayamayız. Müttefiklerimizin zengin ve güçlü olmasını istiyorsak, onların da Amerika Birleşik Devletleri’nin zengin ve güçlü kalmasının kendi çıkarlarına olduğunu görmeleri gerekir. Özellikle müttefiklerimizden, onlarca yıl boyunca Amerika Birleşik Devletleri’nin çok daha yüksek harcamaları sonucu oluşan büyük dengesizlikleri telafi etmeye başlamak üzere, kendi savunmaları için gayri safi yurt içi hasıllarının (GSYİH) çok daha büyük bir kısmını ayırmalarını bekliyoruz.

• **Yetkinlik ve Liyakat** – Amerikan refahı ve güvenliği, yetkinliğin geliştirilmesine ve ödüllendirilmesine bağlıdır. Yetkinlik ve liyakat, medeniyetimizin en büyük avantajları arasındadır: En iyi Amerikalıların işe alındığı, terfi ettirildiği ve takdir edildiği yerde yenilik ve refah ortaya çıkar. Yetkinlik ortadan kaldırılır ya da sistematik biçimde caydırılırsa; altyapıdan ulusal güvenliğe, eğitimden araştırmaya kadar bugün doğal kabul ettiğimiz karmaşık sistemler işlememeye başlar. Liyakat bastırılırsa, Amerika’nın bilimde, teknolojiye, sanayide, savunmada ve inovasyonda sahip olduğu tarihsel üstünlükler buharlaşır. Yetkinlik ve liyakatin yerine belirli gruplara ayrıcalıklı statü tanımayı amaçlayan radikal ideolojilerin başarı kazanması, Amerika’yı tanınmaz hâle getirir ve kendini savunamaz duruma düşürür. Bununla birlikte, liyakat ilkesinin “küresel yetenek” arayışı adı altında Amerika’nın iş gücü piyasasını dünyaya açmanın ve Amerikan çalışanlarını dezavantajlı konuma düşürmenin gerekçesi olarak kullanılmasına da izin veremeyiz. Her ilkemizde ve her eylemimizde Amerika ve Amerikalılar her zaman önce gelmelidir.

2. Öncelikler

• **Kitlesele Göç Dönemi Sona Ermıştır** – Bir ülkenin sınırlarına kimi, hangi sayıda ve nereden kabul ettiği, o ülkenin geleceğini kaçınılmaz olarak belirler. Kendini egemen sayan her ülkenin, kendi geleceğini tanımlama hakkı ve görevi vardır. Tarih boyunca egemen devletler kontrolsüz göçü yasaklamış, yabancılara vatandaşlığı nadiren ve sıkı ölçütlere bağlı olarak vermiştir. Son on yıllarda Batı’nın yaşadıkları, bu kalıcı gerçeği doğrulamaktadır. Dünyanın birçok

ülkesinde kitlesel göç; iç kaynakları zorlamış, şiddet ve diğer suç oranlarını artırmış, toplumsal uyumu zayıflatmış, iş gücü piyasalarını bozmuş ve ulusal güvenliği aşındırmıştır. Kitlesel göç dönemi sona ermelidir. Sınır güvenliği, ulusal güvenliğin temel unsurudur. Ülkemizi yalnızca denetimsiz göçten değil; terörizm, uyuşturucu, casusluk ve insan kaçakçılığı gibi sınır aşan tehditlerden de korumalıyız. Amerikan halkının iradesiyle ve hükümetleri aracılığıyla kontrol edilen bir sınır, Amerika Birleşik Devletleri'nin egemen bir cumhuriyet olarak varlığını sürdürmesinin temel şartıdır.

• **Temel Hak ve Özgürlüklerin Korunması** – Amerikan hükümetinin amacı, Amerikan vatandaşlarının Tanrı vergisi doğal haklarını güvence altına almaktır. Bu amaç doğrultusunda Amerika Birleşik Devletleri'nin kurum ve kuruluşlarına son derece geniş yetkiler verilmiştir. Bu yetkiler, ister “radikalleşmeyle mücadele”, ister “demokrasimizi koruma” ya da başka herhangi bir gerekçe altında olsun, asla kötüye kullanılmamalıdır. Yetkiler kötüye kullanıldığında, sorumlular hesap vermelidir. Özellikle ifade özgürlüğü, din ve vicdan özgürlüğü ile ortak yönetimimizi seçme ve yönlendirme hakkı, asla ihlal edilmemesi gereken temel haklardır. Bu ilkeleri paylaşan ya da paylaştığını beyan eden ülkeler söz konusu olduğunda, Amerika Birleşik Devletleri bu hakların hem lafzına hem ruhuna uygun biçimde korunmasını güçlü şekilde savunacaktır. Avrupa'da, Anglosfer'de ve demokratik dünyanın geri kalanında — özellikle müttefiklerimiz arasında — elitler tarafından yönlendirilen, anti-demokratik özgürlük kısıtlamalarına karşı çıkacağız.

• **Yük Paylaşımı ve Yükün Devri** – Amerika Birleşik Devletleri'nin Atlas gibi tüm dünya düzenini tek başına omuzladığı günler geride kalmıştır. Müttefiklerimiz ve ortaklarımız arasında, kendi bölgelerinde birincil sorumluluğu üstlenmesi ve kolektif savunmamıza çok daha fazla katkı sunması gereken çok sayıda zengin ve gelişmiş ülke bulunmaktadır. Başkan Trump, NATO ülkelerini savunmaya GSYİH'lerinin yüzde 5'ini ayırmaya taahhüt eden Lahey Taahhüdü ile yeni bir küresel standart belirlemiş; NATO müttefiklerimiz bu taahhüdü onaylamış ve artık yerine getirmekle yükümlü hâle gelmiştir. Başkan Trump'ın müttefiklerden kendi bölgelerinde birincil sorumluluk almalarını isteme yaklaşımını sürdürerek, Amerika Birleşik Devletleri hükümetimizin düzenleyici ve destekleyici rol üstlendiği bir yük paylaşımı ağı kuracaktır. Bu yaklaşım, yüklerin adil biçimde paylaşılmasını ve çabaların daha geniş bir meşruiyet zemini kazanmasını sağlayacaktır. Model; ekonomik araçları teşvikleri uyumlu hâle getirmek için kullanan, yükü benzer görüşteki müttefiklerle paylaşan ve uzun vadeli istikrarı pekiştirecek reformları talep eden hedefli ortaklıklara dayanacaktır. Bu stratejik netlik, Amerika Birleşik Devletleri'nin düşmanca ve yıkıcı etkilere karşı etkin biçimde mücadele etmesini sağlarken, geçmişte çabaları zayıflatan aşırı yayılma ve dağınık odaklanmadan kaçınmasına imkân verecektir. Amerika Birleşik Devletleri, kendi bölgelerinde güvenlik sorumluluğunu daha fazla üstlenen ve ihracat kontrollerini bizimkilerle uyumlu hâle getiren ülkelere; ticari konularda daha elverişli muamele, teknoloji paylaşımı ve savunma tedariki gibi alanlarda destek sağlamaya hazır olacaktır.

• **Barış Yoluyla Yeniden Hizalanma** – Başkan'ın yönlendirmesiyle, doğrudan temel çıkarlarımızın merkezinde yer almayan bölgelerde ve ülkelerde dahi barış anlaşmaları aramak; istikrarı artırmanın, Amerika'nın küresel etkisini güçlendirmenin, ülkeleri ve bölgeleri çıkarlarımız doğrultusunda yeniden hizalamanın ve yeni pazarlar açmanın etkili bir yoludur. Bunun gerektirdiği kaynak, esasen başkanlık diplomasisidir; bu da ancak yetkin bir liderlikle mümkün olur. Uzun süredir devam eden çatışmaların sona ermesi, hayatların kurtarılması ve yeni dostlukların kurulması gibi getiriler; harcanan zaman ve dikkat maliyetini fazlasıyla aşabilir.

• **Ekonomik Güvenlik** – Ulusal güvenliğin temeli ekonomik güvenlik olduğu için, Amerikan ekonomisini daha da güçlendirmek üzere şu alanlara odaklanacağız:

o **Dengeli Ticaret** – Amerika Birleşik Devletleri ticaret ilişkilerini yeniden dengelemeyi, ticaret açıklarını azaltmayı, ihracatımıza yönelik engelleri kaldırmayı ve Amerikan sanayisine ve işçisine zarar veren dumping ile diğer rekabet karşıtı uygulamalara son vermeyi öncelik haline getirecektir. Bizimle karşılıklı yarar ve saygı temelinde ticaret yapmak isteyen ülkelerle adil ve karşılıklılık esasına dayalı anlaşmalar hedefliyoruz. Ancak önceliğimiz kendi işçilerimiz, kendi sanayimiz ve kendi ulusal güvenliğimizdir.

o **Kritik Tedarik Zincirleri ve Malzemelere Erişimin Güvence Altına Alınması** – Cumhuriyetimizin ilk yıllarında Alexander Hamilton'ın savunduğu gibi, Amerika Birleşik Devletleri savunması ya da ekonomisi için gerekli temel unsurlarda – hammaddeden parçalara ve nihai ürünlere kadar – hiçbir dış güce bağımlı olmamalıdır. Kendimizi savunmak ve yaşam tarzımızı korumak için ihtiyaç duyduğumuz mallara bağımsız ve güvenilir erişimi yeniden güvence altına almalıyız. Bu, yırtıcı ekonomik uygulamalara karşı koyarken kritik minerallere ve malzemelere erişimimizi genişletmeyi gerektirecektir. Ayrıca İstihbarat Topluluğu, dünyadaki kilit tedarik zincirlerini ve teknolojik gelişmeleri izleyerek Amerikan güvenliği ve refahına yönelik kırılganlıkları ve tehditleri anlamamızı ve azaltmamızı sağlayacaktır.

o **Yeniden Sanayileşme** – Gelecek, üretkenlerin olacaktır. Amerika Birleşik Devletleri ekonomisini yeniden sanayileştirecek, üretimi ülke içine geri taşıyacak ("reshoring") ve geleceği belirleyecek kritik ve yükselen teknoloji sektörlerine odaklanarak ekonomimize ve iş gücümüze yatırım çekmeyi teşvik edecektir. Bunu; gümrük tarifelerinin stratejik kullanımı ve ülkemizin her köşesinde yaygın sanayi üretimini teşvik eden yeni teknolojiler yoluyla gerçekleştireceğiz. Bu yaklaşım, Amerikan işçilerinin yaşam standartlarını yükseltecek ve ülkemizin artık hiçbir mevcut ya da potansiyel hasma kritik ürünler veya bileşenler konusunda bağımlı kalmamasını sağlayacaktır.

o **Savunma Sanayi Tabanımızın Canlandırılması** – Güçlü ve yetkin bir ordu, güçlü ve yetkin bir savunma sanayi tabanı olmadan var olamaz. Son çatışmalarda açıkça görülen; düşük maliyetli İHA ve füzeler ile bunlara karşı savunma için gereken yüksek maliyetli sistemler arasındaki büyük fark, değişme ve uyum sağlama ihtiyacımızı net biçimde ortaya koymuştur. Amerika'nın; düşük maliyetle güçlü savunma sistemleri geliştirmek, en modern ve en yetkin sistemleri ve mühimmatı seri üretim ölçeğinde üretmek ve savunma sanayi tedarik zincirlerini yeniden ülke içine taşımak için ulusal ölçekte bir seferberliğe ihtiyacı vardır. Özellikle savaşılarımıza; çoğu hasmı etkisiz kılabilen düşük maliyetli silahlardan, ileri düzey bir düşmanla muhtemel bir çatışmada gerekli olacak en üst seviye sistemlere kadar tam kapasite yelpazesini sağlamalıyız. Başkan Trump'ın "güç yoluyla barış" vizyonunu hayata geçirmek için bunu hızlı biçimde gerçekleştirmeliyiz. Ayrıca kolektif savunmayı güçlendirmek amacıyla tüm müttefiklerimizin ve ortaklarımızın sanayi tabanlarını yeniden canlandırmalarını teşvik edeceğiz.

o **Enerji Üstünlüğü** – Amerikan enerji üstünlüğünün (petrol, doğal gaz, kömür ve nükleer alanlarında) yeniden tesis edilmesi ve gerekli kritik enerji bileşenlerinin ülke içine taşınması en öncelikli stratejik hedeflerdendir. Ucuz ve bol enerji; Amerika Birleşik Devletleri'nde iyi ücretli işler yaratacak, Amerikan tüketicileri ve işletmeleri için maliyetleri düşürecek, yeniden sanayileşmeyi besleyecek ve yapay zekâ gibi ileri teknolojilerdeki üstünlüğümüzü sürdürmemize yardımcı olacaktır. Net enerji ihracatımızın artırılması; müttefiklerle ilişkileri derinleştirirken hasımların etkisini sınırlayacak, kıyılarımızı savunma kapasitemizi koruyacak ve gerekli olduğu yer ve zamanda güç projeksiyonu yapmamıza imkân tanıyacaktır. Avrupa'ya büyük zarar veren, Amerika Birleşik Devletleri'ni tehdit eden ve hasımlarımızı dolaylı biçimde sübvans eden "iklim değişikliği" ve "Net Sıfır" ideolojilerinin yıkıcı yaklaşımını reddediyoruz.

o **Amerika'nın Finans Sektörü Üstünlüğünün Korunması ve Geliştirilmesi** – Amerika Birleşik Devletleri, dünyanın önde gelen finans ve sermaye piyasalarına sahiptir. Bu piyasalar, Amerikan etkisinin temel dayanaklarından biridir ve karar alıcılara ulusal güvenlik önceliklerimizi ilerletmek için önemli kaldıraçlar ve araçlar sunar. Ancak bu liderlik konumu kendiliğinden ve kalıcı değildir. Üstünlüğümüzü korumak ve geliştirmek; dinamik serbest piyasa sistemimizi ve dijital finans ile inovasyondaki liderliğimizi kullanarak piyasalarımızın dünyanın en dinamik, en likit ve en güvenli piyasaları olarak kalmasını ve küresel ölçekte örnek alınmasını sağlamayı gerektirir.

3. Bölgele

Bu tür belgelerde dünyanın her bölgesine ve her meseleye değinmek adeta bir alışkanlık hâline gelmiştir; sanki herhangi bir yerin anılmaması bir kör nokta ya da kasıtlı bir dışlama anlamına geliyormuş gibi. Bunun sonucu olarak da bu belgeler şişkin ve odaksız metinlere dönüşür — oysa bir strateji bunun tam tersini gerektirir.

Odaklanmak ve önceliklendirmek seçim yapmaktır; her şeyin herkes için eşit derecede önemli olmadığını kabul etmektir. Bu, herhangi bir halkın, bölgenin ya da ülkenin özünde önemsiz olduğunu iddia etmek değildir. Amerika Birleşik Devletleri tarihteki ölçütlere göre en cömert ülkedir; ancak dünyanın her bölgesine ve her sorununa eşit ölçüde dikkat gösterecek imkâna sahip değildir.

Ulusal güvenlik politikasının amacı temel ulusal çıkarları korumaktır — bazı öncelikler bölgesel sınırların ötesine geçer. Örneğin, görece daha az kritik bir bölgede ortaya çıkan terör faaliyeti acil dikkat gerektirebilir. Ancak bu zorunluluktan hareketle çevre alanlara sürekli ve yoğun bir ilgi geliştirmek hatalıdır.

A. Batı Yarımküre: Monroe Doktrini'ne Trump Ek Açıklaması

Yıllar süren ihmalin ardından Amerika Birleşik Devletleri, Batı Yarımküre'de Amerikan üstünlüğünü yeniden tesis etmek, ana vatanımızı korumak ve bölgedeki kilit coğrafyalara erişimimizi güvence altına almak için Monroe Doktrini'ni yeniden teyit edecek ve uygulayacaktır. Yarımküre dışı rakiplerin bölgemizde askerî güç konuşlandırmasına, tehdit oluşturabilecek kapasitelere sahip olmasına ya da stratejik öneme sahip varlıkları edinmesine veya kontrol etmesine izin vermeyeceğiz. Monroe Doktrini'ne getirilen bu “Trump Ek Açıklaması”, Amerikan güvenlik çıkarlarıyla uyumlu, sağduyulu ve güçlü bir Amerikan öncelikleri ve gücü restorasyonudur.

Batı Yarımküre'ye yönelik hedeflerimiz “Seferber Et ve Genişlet” şeklinde özetlenebilir.

Yarımküre'deki yerleşik dostlarımızı; göçü kontrol altına almak, uyuşturucu akışını durdurmak, karada ve denizde istikrar ile güvenliği güçlendirmek için seferber edeceğiz. Aynı zamanda yeni ortaklar geliştirip mevcut iş birliklerini derinleştirerek ve kendi ülkemizi Yarımküre'nin tercih edilen ekonomik ve güvenlik ortağı hâline getirerek etki alanımızı genişleteceğiz.

Seferber Et

Amerikan politikası, bölgesel sınırlarının ötesinde dahi makul bir istikrar oluşturulmasına katkı sağlayabilecek bölgesel öncü ülkeleri kazanmayı hedeflemelidir. Bu ülkeler; yasadışı ve istikrarsızlaştırıcı göçü durdurmamıza, kartelleri etkisizleştirmemize, üretimi yakın coğrafyaya taşımamıza (nearshoring) ve yerel özel ekonomileri geliştirmemize yardımcı olacaktır. İlke ve stratejilerimizle genel olarak uyumlu olan bölge hükümetlerini, siyasi partileri ve

hareketleri ödüllendirecek ve teşvik edeceğiz. Ancak bakış açıları farklı olsa bile ortak çıkar paylaştığımız ve bizimle çalışmak isteyen hükümetleri de göz ardı etmeyeceğiz.

Amerika Birleşik Devletleri, Batı Yarımküre'deki askerî varlığını yeniden değerlendirmelidir. Bu dört temel adımı gerektirir:

- Küresel askerî konuşlanmamızın, özellikle bu stratejide tanımlanan görevler doğrultusunda Yarımküremizdeki acil tehditlere odaklanacak şekilde yeniden düzenlenmesi; Amerikan ulusal güvenliği açısından görece önemi son yıllarda azalan bölgelerden kaynakların kaydırılması;
- Deniz yollarını kontrol etmek, yasadışı ve istenmeyen göçü engellemek, insan ve uyuşturucu kaçakçılığını azaltmak ve kriz anlarında kilit geçiş hatlarını denetlemek amacıyla Sahil Güvenlik ve Donanma varlığının güçlendirilmesi;
- Sınırı güvence altına almak ve kartelleri yenilgiye uğratmak için hedefli konuşlanmalar yapılması; gerektiğinde son on yılların yalnızca kolluk kuvvetlerine dayalı başarısız stratejisinin yerine ölümcül güç kullanımının da dâhil edilmesi;
- Stratejik açıdan önemli noktalarda erişimin tesis edilmesi ya da genişletilmesi.

Amerika Birleşik Devletleri, kendi ekonomimizi ve sanayimizi güçlendirmek amacıyla ticari diplomasiyi önceliklendirecek; gümrük tarifeleri ve karşılıklılık esasına dayalı ticaret anlaşmalarını güçlü araçlar olarak kullanacaktır. Amaç; ortak ülkelerin kendi iç ekonomilerini güçlendirmesi ve ekonomik olarak daha güçlü, daha gelişmiş bir Batı Yarımküre'nin Amerikan ticareti ve yatırımları için giderek daha cazip bir pazar hâline gelmesidir.

Yarımküre içindeki kritik tedarik zincirlerinin güçlendirilmesi, bağımlılıkları azaltacak ve Amerikan ekonomisinin dayanıklılığını artıracaktır. Amerika ile ortaklarımız arasında kurulacak bağlantılar her iki tarafın da yararına olacak; aynı zamanda Yarımküre dışı rakiplerin bölgede nüfuzlarını artırmasını zorlaştıracaktır. Ticari diplomasiyi önceliklendirmekle birlikte, silah satışlarından istihbarat paylaşımına ve ortak tatbikatlara kadar güvenlik ortaklıklarımızı da güçlendireceğiz.

Genişlet

Amerika'nın hâlihazırda güçlü ilişkilere sahip olduğu ülkelerle ortaklıklarını derinleştirirken, bölgedeki ağımızı da genişletmeliyiz. Diğer ülkelerin bizi birinci tercih edilen ortak olarak görmesini istiyoruz ve çeşitli araçlarla onların başka aktörlerle iş birliğini caydıracağız.

Batı Yarımküre, Amerika'nın bölgesel müttefiklerle birlikte geliştirerek hem komşu ülkeleri hem de kendi ülkemizi daha müreffeh kılabilceği çok sayıda stratejik kaynağa ev sahipliği yapmaktadır. Ulusal Güvenlik Konseyi, İstihbarat

Topluluğumuzun analiz biriminin desteğiyle, Yarımküre’de korunması ve bölgesel ortaklarla birlikte geliştirilmesi gereken stratejik noktaları ve kaynakları belirlemek üzere derhâl kapsamlı bir kurumlar arası süreç başlatacaktır.

Yarımküre dışı rakipler, hem bugünkü ekonomik çıkarlarımızı zayıflatmak hem de gelecekte stratejik zarar verebilecek konumlar elde etmek amacıyla bölgemizde önemli ilerlemeler kaydetmiştir. Bu tür girişimlere ciddi bir karşılık vermeden izin vermek, son on yılların büyük Amerikan stratejik hatalarından biridir.

Amerika Birleşik Devletleri’nin Batı Yarımküre’de üstün konumda olması, güvenliğimizin ve refahımızın bir şartıdır — gerektiğinde ve ihtiyaç duyduğumuzda bölgede kendimizi güvenle ortaya koyabilmemizin ön koşuludur. İttifaklarımızın şartları ve sağlayacağımız her türlü yardım; askerî tesislerin, limanların ve kilit altyapıların kontrolünden, geniş anlamda tanımlanmış stratejik varlıkların satın alınmasına kadar uzanan hasmane dış nüfuzun tasfiye edilmesine bağlı olacaktır.

Bazı Latin Amerika hükümetleri ile belirli yabancı aktörler arasındaki siyasal yakınlıklar nedeniyle, kimi dış etkileri geri çevirmek zor olabilir. Ancak birçok hükümet, yabancı güçlerle ideolojik bir uyum içinde değildir; onları cezbeden unsur çoğu zaman düşük maliyet ve daha az düzenleyici engeldir. Amerika Birleşik Devletleri, Batı Yarımküre’de dış nüfuzu geriletme konusunda; sözde “düşük maliyetli” yabancı yardımların içinde gizli maliyetler barındırdığını — casusluk, siber güvenlik riskleri, borç tuzakları ve benzeri yollarla — somut biçimde ortaya koyarak başarı sağlamıştır. Bu çabaları hızlandırmalı; özellikle finans ve teknoloji alanındaki Amerikan kaldıraçlarını kullanarak ülkeleri bu tür yardımları reddetmeye yönlendirmeliyiz.

Batı Yarımküre’de — ve dünyanın her yerinde — Amerika Birleşik Devletleri, Amerikan mal, hizmet ve teknolojilerinin uzun vadede çok daha iyi bir tercih olduğunu açıkça ortaya koymalıdır; çünkü bunlar daha yüksek kalite sunar ve diğer ülkelerin yardımlarına eşlik eden bağlayıcı koşulları içermez. Bununla birlikte, kendi sistemimizi de reforme ederek onay ve lisans süreçlerini hızlandıracakız — yine tercih edilen ortak olmak için.

Tüm ülkelerin önüne konulması gereken tercih şudur: Egemen devletlerin ve serbest ekonomilerin yer aldığı Amerikan liderliğindeki bir dünyada mı yaşamak isterler, yoksa dünyanın öteki ucundaki güçlerin etkisi altında şekillenen paralel bir düzende mi?

Bölgede görev yapan ya da bölgeyle ilgili çalışan her Amerikan yetkilisi, zararlı dış nüfuzun tüm boyutlarına hâkim olmalı; aynı zamanda ortak ülkelere yönelik baskı ve teşvik araçlarını birlikte kullanarak Yarımküremizi koruma hedefi doğrultusunda hareket etmelidir.

Yarımküremizi başarıyla korumak, ABD Hükümeti ile Amerikan özel sektörü arasında daha yakın bir iş birliğini de gerektirir. Tüm büyükelçiliklerimiz, görev

yaptıkları ülkedeki önemli iş fırsatlarından — özellikle büyük kamu ihalelerinden — haberdar olmalıdır. Bu ülkelerle temas eden her ABD hükümet görevlisi, görevlerinin bir parçasının Amerikan şirketlerinin rekabet edebilmesine ve başarıya ulaşmasına yardımcı olmak olduğunu bilmelidir.

ABD Hükümeti, bölgede Amerikan şirketleri için stratejik satın alma ve yatırım fırsatlarını belirleyecek ve bu fırsatları; Dışişleri, Savaş ve Enerji Bakanlıkları başta olmak üzere, Küçük İşletmeler İdaresi (Small Business Administration), Uluslararası Kalkınma Finans Kurumu (International Development Finance Corporation), İhracat-İthalat Bankası (Export-Import Bank) ve Millennium Challenge Corporation dâhil tüm ilgili ABD finansman programlarının değerlendirmesine sunacaktır. Ayrıca bölge hükümetleri ve iş dünyasıyla ortaklık kurarak ölçeklenebilir ve dayanıklı enerji altyapıları inşa etmeli, kritik minerallere erişime yatırım yapmalı ve Amerikan şifreleme ve güvenlik kapasitesinin tüm imkânlarından yararlanan mevcut ve gelecekteki siber iletişim ağlarını güçlendirmeliyiz. Anılan ABD kurumları, yurtdışında Amerikan mallarının satın alınmasına ilişkin maliyetlerin bir kısmını finanse etmek için de kullanılmalıdır.

Amerika Birleşik Devletleri; ABD şirketlerini dezavantajlı konuma düşüren hedefli vergilendirme, haksız düzenlemeler ve kamulaştırma gibi uygulamalara da direnmeli ve bunları geri çevirmelidir. Özellikle bize en fazla bağımlı olan ve dolayısıyla en yüksek kaldıraç gücüne sahip olduğumuz ülkelerle yapılan anlaşmaların şartları, şirketlerimiz için tek kaynaklı (sole-source) sözleşmeleri içermelidir. Aynı zamanda bölgede altyapı inşa eden yabancı şirketleri sistem dışına itmek için her türlü çabayı göstermeliyiz.

B. Asya: Ekonomik Geleceği Kazanmak, Askerî Çatışmayı Önlemek Güçlü Bir Konumdan Liderlik

Başkan Trump, Çin'e ilişkin otuz yılı aşkın süredir süregelen yanlış Amerikan varsayımlarını tek başına tersine çevirmiştir: Pazarlarımızı Çin'e açarak, Amerikan şirketlerini Çin'e yatırım yapmaya teşvik ederek ve üretimimizi Çin'e kaydırarak, Çin'in sözde "kurallara dayalı uluslararası düzene" entegre olmasını sağlayacağımız düşünülmüştü. Bu gerçekleşmedi. Çin zenginleşti ve güçlendi; elde ettiği zenginlik ve gücü kendi çıkarları doğrultusunda kullandı. Amerikan elitleri — her iki siyasi partiden dört ardışık yönetim boyunca — ya Çin'in stratejisinin gönüllü kolaylaştırıcıları oldu ya da gerçeği inkâr etti.

Hint-Pasifik bölgesi, satın alma gücü paritesine (PPP) göre dünya GSYİH'sinin neredeyse yarısını; nominal GSYİH'ye göre ise üçte birini üretmektedir. Bu payın 21. yüzyıl boyunca artması kesindir. Bu da Hint-Pasifik'in, önümüzdeki yüzyılın başlıca ekonomik ve jeopolitik mücadele alanlarından biri olmaya devam edeceği anlamına gelir. İçeride güçlü olmak için orada başarılı biçimde rekabet etmeliyiz — ve ediyoruz. Başkan Trump, Ekim 2025'teki seyahatleri sırasında; ticaret, kültür, teknoloji ve savunma alanlarındaki güçlü bağlarımızı daha da derinleştiren önemli anlaşmalar imzalamış ve özgür ve açık bir Hint-Pasifik'e bağlılığımızı yeniden teyit etmiştir.

Amerika; dünyanın en güçlü ekonomisi ve ordusu, küresel ölçekte lider inovasyon kapasitesi, eşsiz “yumuşak gücü” ve müttefiklerine ve ortaklarına somut fayda sağlama konusunda tarihsel sicili sayesinde başarılı biçimde rekabet edebilecek büyük imkânlara sahiptir. Başkan Trump, Hint-Pasifik’te uzun yıllar boyunca güvenliğin ve refahın temelini oluşturacak ittifaklar kurmakta ve ortaklıklarını güçlendirmektedir.

Ekonomi: Asıl Belirleyici Alan

Çin ekonomisinin 1979’da dünyaya yeniden açılmasından bu yana iki ülke arasındaki ticari ilişkiler temelde dengesiz olmuş ve hâlâ öyledir. Başlangıçta olgun ve zengin bir ekonomi ile dünyanın en yoksul ülkelerinden biri arasındaki ilişki olarak görülen tablo, zamanla neredeyse eş düzeyde iki ekonomi arasındaki ilişkiye dönüşmüştür. Buna rağmen, çok yakın zamana kadar Amerika’nın yaklaşımı geçmişteki varsayımlara dayanmayı sürdürmüştür.

Çin, 2017’de başlayan ABD gümrük tarifesi politikasındaki değişime kısmen tedarik zincirleri üzerindeki hâkimiyetini güçlendirerek uyum sağladı; özellikle kişi başına GSYİH’si 13.800 dolar veya altında olan düşük ve orta gelirli ülkelere — önümüzdeki on yılların başlıca ekonomik mücadele alanlarında — etkisini artırdı. Çin’in düşük gelirli ülkelere ihracatı 2020 ile 2024 arasında iki katına çıktı. Amerika Birleşik Devletleri, Çin mallarını dolaylı biçimde; aracı ülkeler ve Meksika dâhil bir düzineden fazla ülkedeki Çin sermayeli fabrikalar üzerinden ithal etmektedir. Çin’in düşük gelirli ülkelere ihracatı bugün Amerika Birleşik Devletleri’ne yaptığı ihracatın yaklaşık dört katıdır. Başkan Trump 2017’de ilk kez göreve geldiğinde Çin’in ABD’ye ihracatı GSYİH’sinin yüzde 4’üne denk geliyordu; bu oran daha sonra yüzde 2’nin biraz üzerine gerilemiştir. Bununla birlikte Çin, ABD pazarına üçüncü ülkeler üzerinden ihracat yapmayı sürdürmektedir.

Bundan sonraki süreçte Amerika’nın Çin ile ekonomik ilişkisini yeniden dengeleyecek; karşılıklılık ve adalet ilkelerini önceliklendirerek Amerikan ekonomik bağımsızlığını yeniden tesis edeceğiz. Çin ile ticaret dengeli olmalı ve hassas olmayan alanlara odaklanmalıdır. Amerika büyüme rotasında kalır ve Pekin ile gerçekten karşılıklı faydaya dayalı bir ekonomik ilişkiyi sürdürürse, 2025’teki 30 trilyon dolarlık ekonomimizden 2030’larda 40 trilyon dolarlık bir büyüklüğe ulaşmamız mümkündür. Bu da ülkemizi dünyanın önde gelen ekonomisi konumunu korumak için son derece avantajlı bir noktaya taşıyacaktır. Nihai hedefimiz, uzun vadeli ekonomik canlılığın temellerini atmaktır.

Önemli bir husus da şudur: Bu yaklaşım, Hint-Pasifik’te savaşı önlemek için güçlü ve süreklilik arz eden bir caydırıcılıkla birlikte yürütülmelidir. Bu iki yönlü strateji erdemli bir döngü yaratabilir: Güçlü Amerikan caydırıcılığı daha disiplinli ekonomik adımlar için alan açar; disiplinli ekonomik adımlar ise uzun vadede caydırıcılığı sürdürebilecek daha büyük Amerikan kaynakları üretir.

Bunu başarmak için birkaç husus hayati önemdedir.

İlk olarak, Amerika Birleşik Devletleri ekonomimizi ve halkımızı her türlü zarardan — hangi ülkeden ya da kaynaktan gelirse gelsin — korumalı ve savunmalıdır. Bu da, diğerlerinin yanı sıra şunlara son verilmesi anlamına gelir:

- Devlet destekli, yırtıcı sübvansiyonlar ve sanayi stratejileri;
- Haksız ticaret uygulamaları;
- İstihdam kaybı ve sanayisizleşme;
- Büyük ölçekli fikrî mülkiyet hırsızlığı ve endüstriyel casusluk;
- Mineraller ve nadir toprak elementleri dâhil olmak üzere kritik kaynaklara ABD erişimini riske atan tedarik zinciri tehditleri;
- Amerika'daki opioid salgınının besleyen fentanil öncüllerinin ihracı;
- Propaganda, etki operasyonları ve diğer kültürel yıkım biçimleri.

İkinci olarak, Amerika Birleşik Devletleri, kendi 30 trilyon dolarlık ekonomimize ek olarak 35 trilyon dolarlık ekonomik güç oluşturan — birlikte dünya ekonomisinin yarısından fazlasını temsil eden — anlaşmalı müttefikleri ve ortaklarıyla birlikte çalışmalıdır. Amaç, yırtıcı ekonomik uygulamalara karşı koymak ve birleşik ekonomik gücümüzü kullanarak dünya ekonomisindeki öncü konumumuzu güvence altına almak ve müttefik ekonomilerin herhangi bir rakip güce bağımlı hâle gelmesini engellemektir. Yeni Delhi'nin Hint-Pasifik güvenliğine katkısını teşvik etmek için Hindistan ile ticari (ve diğer) ilişkilerimizi geliştirmeye devam etmeliyiz; buna Avustralya, Japonya ve Amerika Birleşik Devletleri ile sürdürülen dördü iş birliği ("Quad") de dahildir. Ayrıca müttefiklerimizin ve ortaklarımızın adımlarını, herhangi bir tek rakip ulusun hâkimiyet kurmasını önlemeye yönelik ortak çıkarlarımız doğrultusunda uyumlu hâle getireceğiz.

Aynı zamanda Amerika Birleşik Devletleri; askerî ve çift kullanımlı ileri teknolojilerdeki üstünlüğünü korumak ve ilerletmek için araştırma yatırımlarını artırmalıdır. Özellikle ABD'nin güçlü olduğu alanlara odaklanılacaktır. Bunlar arasında denizaltı alanı, uzay ve nükleer kapasite yer almakta; ayrıca askerî gücün geleceğini belirleyecek yapay zekâ, kuantum bilişim ve otonom sistemler gibi alanlar ile bu alanları besleyecek enerji kapasitesi de bulunmaktadır.

Ayrıca ABD Hükümeti'nin Amerikan özel sektörüyle kurduğu kritik ilişkiler, ABD ağlarına yönelik süreklilik arz eden tehditlerin — kritik altyapı dâhil — izlenmesine yardımcı olmaktadır. Bu da ABD Hükümeti'nin gerçek zamanlı tespit, atıf ve müdahale (ağ savunması ve saldırı amaçlı siber operasyonlar dâhil) kapasitesini güçlendirirken, ABD ekonomisinin rekabet gücünü korumasına ve Amerikan teknoloji sektörünün dayanıklılığını artırmasına imkân verir.

Bu yeteneklerin geliştirilmesi aynı zamanda kapsamlı bir deregülasyonu gerektirecektir; böylece rekabet gücümüzü artırabilir, inovasyonu teşvik edebilir ve Amerika'nın doğal kaynaklarına erişimi genişletebiliriz. Bu adımları atarken, bölgede Amerika Birleşik Devletleri ve müttefikleri lehine bir askerî dengeyi yeniden tesis etmeyi hedeflemeliyiz.

Ekonomik üstünlüğümüzü sürdürmenin ve ittifak sistemimizi ekonomik bir blok hâlinde pekiştirmenin yanı sıra, Amerika Birleşik Devletleri önümüzdeki on yıllarda küresel ekonomik büyümenin büyük bölümünün gerçekleşeceği ülkelerde güçlü diplomatik ve özel sektör öncülüğünde ekonomik angajman yürütmelidir.

“Önce Amerika” diplomasisi, küresel ticaret ilişkilerini yeniden dengelemeyi amaçlar. Müttefiklerimize Amerika’nın cari işlemler açığının sürdürülemez olduğunu açıkça ifade ettik. Çin ekonomisinin hanehalkı tüketimine doğru yeniden dengelenmesine yardımcı olacak ticaret politikalarını benimsemeleri için Avrupa, Japonya, Kore, Avustralya, Kanada, Meksika ve diğer önde gelen ülkeleri teşvik etmeliyiz; çünkü Güneydoğu Asya, Latin Amerika ve Orta Doğu tek başına Çin’in devasa fazla kapasitesini absorbe edemez. Avrupa ve Asya’nın ihracatçı ülkeleri de ihracatları için sınırlı ama büyüyen bir pazar olarak orta gelirli ülkelere yönelebilir.

Çin’in devlet yönlendirmeli ve devlet destekli şirketleri fiziksel ve dijital altyapı inşa etmede yüksek kapasiteye sahiptir ve Çin, ticaret fazlalarının yaklaşık 1,3 trilyon dolarını ticaret ortaklarına kredi olarak yeniden dolaşıma sokmuştur. Amerika ve müttefikleri, sözde “Küresel Güney” için henüz ortak bir plan geliştirmiş, hele ki uygulamaya koymuş değildir; oysa birlikte muazzam kaynaklara sahiptirler. Avrupa, Japonya, Güney Kore ve diğerleri toplamda 7 trilyon dolarlık net dış varlığa sahiptir. Çok taraflı kalkınma bankaları dâhil uluslararası finans kuruluşlarının toplam varlıkları 1,5 trilyon doları bulmaktadır. Görev alanlarının genişlemesi (mission creep) bu kurumların bir kısmının etkinliğini zayıflatmış olsa da, bu yönetim liderlik konumunu kullanarak bu kurumların Amerikan çıkarlarına hizmet etmesini sağlayacak reformları hayata geçirmeye karardır.

Amerika’yı dünyanın geri kalanından ayıran özellikler — açıklık, şeffaflık, güvenilirlik, özgürlüğe ve inovasyona bağlılık ile serbest piyasa kapitalizmi — bizi küresel ölçekte birinci tercih edilen ortak yapmaya devam edecektir. Dünya için kritik önemdeki temel teknolojilerde hâlâ baskın konumdayız. Ortak ülkelerin kararlarını lehimize çevirecek teşvik paketleri sunmalıyız; örneğin yüksek teknoloji iş birliği, savunma alımları ve sermaye piyasalarımıza erişim gibi.

Başkan Trump’ın Mayıs 2025’teki Basra Körfezi ülkelerine gerçekleştirdiği devlet ziyaretleri, Amerikan teknolojisinin gücünü ve cazibesini ortaya koymuştur. Bu ziyaretlerde Başkan, Körfez ülkelerinin Amerika’nın üstün yapay zekâ teknolojisine destek vermesini sağlamış ve ortaklıklarımızı derinleştirmiştir. Amerika, Avrupa ve Asya’daki müttefik ve ortaklarını — Hindistan dâhil — benzer şekilde seferber ederek Batı Yarımküre’deki ortak konumumuzu ve kritik mineraller bağlamında Afrika’daki duruşumuzu pekiştirmelidir. Finans ve teknoloji alanındaki karşılaştırmalı üstünlüklerimizi kullanarak iş birliğine açık ülkelerle ihracat pazarları oluşturacak koalisyonlar kurmalıyız. Amerika’nın ekonomik ortakları artık aşırı kapasite ve yapısal dengesizlikler yoluyla ABD’den

gelir elde etmeyi beklememeli; bunun yerine stratejik uyuma dayalı yönetilen iş birliği ve uzun vadeli ABD yatırımları üzerinden büyümeyi hedeflemelidir.

Dünyanın en derin ve en etkin sermaye piyasalarına sahip olan Amerika, düşük gelirli ülkelerin kendi sermaye piyasalarını geliştirmesine ve para birimlerini dolara daha sıkı bağlamasına yardımcı olabilir; bu da doların dünya rezerv para birimi olarak geleceğini güvence altına alır.

En büyük avantajlarımız; yönetim sistemimiz ve dinamik serbest piyasa ekonomimizdir. Ancak bu sistemin üstünlüklerinin kendiliğinden galip geleceğini varsayamayız. Bu nedenle bir ulusal güvenlik stratejisi zorunludur.

Askeri Tehditlerin Caydırılması

Uzun vadede Amerikan ekonomik ve teknolojik üstünlüğünü korumak, büyük ölçekli bir askerî çatışmayı caydırmanın ve önlemenin en güvenilir yoludur.

Elverişli bir konvansiyonel askerî denge, stratejik rekabetin temel unsurlarından biridir. Tayvan'a yönelik ilgi, kısmen Tayvan'ın yarı iletken üretimindeki baskın konumundan; ancak daha çok Tayvan'ın İkinci Ada Zinciri'ne doğrudan erişim sağlaması ve Kuzeydoğu Asya ile Güneydoğu Asya'yı iki ayrı askerî sahaya ayırması nedeniyle yoğunudur. Küresel deniz taşımacılığının üçte birinin her yıl Güney Çin Denizi'nden geçtiği dikkate alındığında, bunun ABD ekonomisi açısından büyük sonuçları vardır. Bu nedenle Tayvan üzerindeki bir çatışmayı — ideal olarak askerî üstünlüğü koruyarak — caydırmak bir önceliktir. Ayrıca Tayvan konusunda uzun süredir benimsediğimiz beyanî politikamızı sürdürüleceğiz; yani Amerika Birleşik Devletleri, Tayvan Boğazı'ndaki statükonun tek taraflı olarak değiştirilmesini desteklememektedir.

Birinci Ada Zinciri'nin herhangi bir noktasında saldırganlığı engelleyebilecek bir askerî güç inşa edeceğiz. Ancak Amerikan ordusu bunu tek başına yapmak zorunda değildir ve olmamalıdır. Müttefiklerimiz kolektif savunma için daha fazla sorumluluk üstlenmeli; daha fazla harcama yapmalı ve daha önemlisi daha fazla somut adım atmalıdır. Amerikan diplomasisi, Birinci Ada Zinciri'ndeki müttefiklerimizi ve ortaklarımızı; ABD ordusuna limanlar ve diğer tesisler konusunda daha geniş erişim sağlamaya, kendi savunmalarına daha fazla kaynak ayırmaya ve en önemlisi saldırganlığı caydırmaya yönelik kabiliyetlere yatırım yapmaya zorlamaya odaklanmalıdır. Bu yaklaşım, Birinci Ada Zinciri boyunca deniz güvenliği meselelerini birbirine bağlayacak; aynı zamanda ABD ve müttefiklerinin Tayvan'ın ele geçirilmesine yönelik herhangi bir girişimi engelleme ya da savunmayı imkânsız kılacak ölçüde aleyhimize bir kuvvet dengesi oluşmasını önleme kapasitesini güçlendirecektir.

Buna bağlantılı bir güvenlik sorunu da herhangi bir rakip gücün Güney Çin Denizi üzerinde kontrol sağlaması ihtimalidir. Böyle bir durum, potansiyel olarak hasmane bir gücün dünyanın en hayati ticaret yollarından biri üzerinde bir “geçiş ücreti” sistemi kurmasına ya da daha kötüsü, bu hattı dilediği zaman kapatıp açmasına imkân tanıyabilir. Her iki senaryo da ABD ekonomisine ve daha geniş

Amerikan çıkarlarına zarar verir. Bu deniz yollarını açık, “ücretsiz” ve tek bir ülkenin keyfi kapatma yetkisine tabi olmayan bir durumda tutmak için güçlü tedbirler ve etkili bir caydırıcılık geliştirilmelidir. Bu da yalnızca askerî — özellikle deniz gücü — yatırımlarımızı artırmayı değil; Hindistan’dan Japonya’ya ve ötesine kadar bu sorundan zarar görebilecek tüm ülkelerle güçlü bir iş birliğini gerektirir.

Başkan Trump’ın Japonya ve Güney Kore’den daha fazla yük paylaşımı talebi doğrultusunda, bu ülkeleri savunma harcamalarını artırmaya; özellikle hasımları caydırmaya ve Birinci Ada Zinciri’ni korumaya yönelik — yeni kabiliyetler dâhil — yatırımlara yönlendirmeliyiz. Ayrıca Batı Pasifik’teki askerî varlığımızı güçlendirecek ve tahkim edeceğiz; Tayvan ve Avustralya ile ilişkilerimizde de savunma harcamalarının artırılması yönündeki kararlı söylemimizi sürdüreceğiz.

Çatışmayı önlemek; Hint-Pasifik’te teyakkuz hâlinde bir duruşu, yenilenmiş bir savunma sanayi tabanını, hem kendi tarafımızdan hem de müttefikler ve ortaklar tarafından daha yüksek askerî yatırımları ve uzun vadede ekonomik ve teknolojik rekabeti kazanmayı gerektirir.

C. Avrupa’nın Büyüklüğünü Teşvik Etmek

Amerikan yetkililer Avrupa sorunlarını çoğu zaman yetersiz askerî harcama ve ekonomik durgunluk çerçevesinde değerlendirmeye alışmıştır. Bu değerlendirmede doğruluk payı vardır; ancak Avrupa’nın karşı karşıya olduğu sorunlar daha derindir.

Kıta Avrupası, küresel GSYİH içindeki payını kaybetmektedir — 1990’da yüzde 25 olan pay bugün yüzde 14’e gerilemiştir. Bunun bir nedeni, yaratıcılığı ve girişimciliği zayıflatan ulusal ve ulusötesi düzenlemelerdir.

Ancak bu ekonomik gerilemenin ötesinde, daha çarpıcı bir ihtimal bulunmaktadır: medeniyet düzeyinde bir silinme riski. Avrupa’nın karşı karşıya olduğu daha büyük meseleler arasında; Avrupa Birliği ve diğer ulusötesi yapıların siyasal özgürlüğü ve egemenliği aşındıran faaliyetleri, kıtayı dönüştüren ve toplumsal gerilim yaratan göç politikaları, ifade özgürlüğünün sansürlenmesi ve siyasal muhalefetin bastırılması, doğum oranlarının dramatik düşüşü ve ulusal kimlik ile özgüven kaybı yer almaktadır.

Mevcut eğilimler sürerse, kıta yirmi yıl içinde tanınmaz hâle gelebilir. Bu nedenle bazı Avrupa ülkelerinin güvenilir müttefikler olarak kalabilecek ölçüde güçlü ekonomilere ve ordulara sahip olup olmayacağı açık değildir. Birçok ülke ise mevcut yönelimini sürdürmekte ısrar etmektedir. Biz Avrupa’nın Avrupa olarak kalmasını, medeniyet özgüvenini yeniden kazanmasını ve düzenleyici boğuculuğa dayalı başarısız yaklaşımını terk etmesini istiyoruz.

Bu özgüven eksikliği en açık biçimde Avrupa’nın Rusya ile ilişkisinde görülmektedir. Nükleer silahlar hariç hemen her ölçüde göre Avrupa müttefikleri Rusya’ya karşı önemli bir konvansiyonel güç üstünlüğüne sahiptir. Rusya’nın Ukrayna’daki savaşı sonucunda Avrupa-Rusya ilişkileri derinden zedelenmiştir

ve birçok Avrupalı Rusya'yı varoluşsal bir tehdit olarak görmektedir. Avrupa'nın Rusya ile ilişkilerinin yönetilmesi, hem Avrasya kara kütlelerinde stratejik istikrar koşullarının yeniden tesis edilmesi hem de Rusya ile Avrupa devletleri arasında bir çatışma riskinin azaltılması için kayda değer ABD diplomatik angajmanını gerektirecektir.

Ukrayna'daki çatışmaların süratle sona erdirilmesi yönünde müzakere yürütmek, Amerika Birleşik Devletleri'nin temel çıkarlarından biridir. Bu; Avrupa ekonomilerini istikrara kavuşturmak, savaşın istem dışı tırmanmasını veya genişlemesini önlemek, Rusya ile stratejik istikrarı yeniden tesis etmek ve çatışma sonrası dönemde Ukrayna'nın yaşayabilir bir devlet olarak varlığını sürdürebilmesi için yeniden inşa sürecini mümkün kılmak açısından gereklidir.

Ukrayna savaşı, ters bir etki yaratarak Avrupa'nın — özellikle Almanya'nın — dışa bağımlılıklarını artırmıştır. Bugün Alman kimya şirketleri, kendi ülkelerinde temin edemedikleri Rus gazını kullanarak Çin'de dünyanın en büyük işleme tesislerinden bazılarını kurmaktadır. Trump Yönetimi, savaş konusunda gerçekçi olmayan beklentilere sahip ve çoğu kırılgan azınlık hükümetlerine dayanan Avrupa yetkilileriyle görüş ayrılığı yaşamaktadır; bu hükümetlerin bir kısmı muhalefeti bastırmak için demokrasinin temel ilkelerini çiğnemektedir. Avrupa'da geniş bir çoğunluk barış istemektedir; ancak bu istek, büyük ölçüde söz konusu hükümetlerin demokratik süreçleri aşındırması nedeniyle politikaya yansımamaktadır. Bu durum Amerika Birleşik Devletleri açısından stratejik öneme sahiptir; zira siyasi kriz içine sıkışmış Avrupa devletleri kendilerini reforme edemez.

Bununla birlikte Avrupa, Amerika Birleşik Devletleri için stratejik ve kültürel açıdan hayati önemini korumaktadır. Transatlantik ticaret, küresel ekonominin ve Amerikan refahının temel sütunlarından biridir. İmalattan teknolojiye, enerjiden araştırmaya kadar birçok Avrupa sektörü hâlâ dünyanın en güçlüleri arasındadır. Avrupa, ileri düzey bilimsel araştırmalara ve dünya çapında kültürel kurumlara ev sahipliği yapmaktadır. Avrupa'yı gözden çıkarmayı göze alamayız; bu, bu stratejinin hedeflerine ters düşer.

Amerikan diplomasisi; gerçek demokrasiyi, ifade özgürlüğünü ve Avrupa uluslarının kendi karakter ve tarihlerini tereddütsüz biçimde sahiplenmesini savunmaya devam etmelidir. Amerika, Avrupa'daki siyasi müttefiklerini bu ruhun yeniden canlanmasını teşvik etmeye çağırılmaktadır; yurtsever Avrupa partilerinin artan etkisi de bu bakımdan umut vericidir.

Hedefimiz, Avrupa'nın mevcut yönelimini düzeltmesine yardımcı olmaktır. Başarılı biçimde rekabet edebilmek ve herhangi bir hasmın Avrupa'ya hâkim olmasını önlemek için bizimle birlikte hareket edecek güçlü bir Avrupa'ya ihtiyacımız vardır.

Amerika'nın Avrupa kıtasına — ve elbette Britanya ile İrlanda'ya — duygusal bir bağlılığı olması anlaşılabilir bir durumdur. Ancak bu ülkelerin karakteri stratejik açıdan da önemlidir; çünkü istikrar ve güvenlik koşullarını tesis edebilecek

yaratıcı, yetkin, özgüvenli ve demokratik müttefiklere dayanıyoruz. Eski büyüklüklerini yeniden tesis etmek isteyen uyumlu ülkelerle birlikte çalışmak istiyoruz.

Uzun vadede, birkaç on yıl içinde — hatta daha erken — bazı NATO üyelerinin çoğunlukla Avrupa dışı nüfusa sahip hâle gelmesi ihtimal dâhilindedir. Bu durumda, NATO Antlaşması'nı imzalayan ülkelerin dünyadaki konumlarını ve Amerika Birleşik Devletleri ile ittifaklarını nasıl gördükleriyle, gelecekteki üyelerin bunu aynı şekilde görüp görmeyeceği açık bir sorudur.

Avrupa'ya yönelik genel politikamız şu önceliklere dayanmalıdır:

- Avrupa içinde istikrar koşullarının ve Rusya ile stratejik istikrarın yeniden tesis edilmesi;
- Avrupa'nın, herhangi bir hasım güç tarafından domine edilmeden, kendi savunmasının birincil sorumluluğunu üstlenen, uyumlu egemen devletler topluluğu olarak kendi ayakları üzerinde durabilmesinin sağlanması;
- Avrupa ulusları içinde mevcut yönetime karşı direnç unsurlarının teşvik edilmesi;
- Avrupa pazarlarının ABD mal ve hizmetlerine açılması ve ABD işçileri ile şirketlerine adil muamele edilmesinin güvence altına alınması;
- Orta, Doğu ve Güney Avrupa'daki sağlıklı ulusların; ticari bağlar, silah satışları, siyasi işbirliği ile kültürel ve eğitimsel değişim programları aracılığıyla güçlendirilmesi;
- NATO'nun sürekli genişleyen bir ittifak olduğu algısının sona erdirilmesi ve bunun fiilen gerçekleşmesinin önlenmesi;
- Avrupa'nın, merkantilist aşırı kapasite, teknolojik hırsızlık, siber casusluk ve diğer hasmane ekonomik uygulamalarla mücadele için somut adımlar atmasının teşvik edilmesi.

D. Orta Doğu: Yükü Paylaştır, Barışı İnşa Et

En az yarım yüzyıldır Amerikan dış politikası, diğer tüm bölgelerin önünde Orta Doğu'ya öncelik vermiştir. Bunun nedenleri açıktır: Orta Doğu onlarca yıl boyunca dünyanın en önemli enerji tedarikçisi olmuştur; süper güç rekabetinin başlıca sahalarından biri olmuştur; ve küresel ölçekte yayılma potansiyeli taşıyan, hatta Amerika'nın kendi topraklarına sirayet edebilecek çatışmalarla doludur.

Bugün ise bu dinamiklerden en az ikisi geçerliliğini yitirmiştir. Enerji arzı büyük ölçüde çeşitlenmiştir ve Amerika Birleşik Devletleri yeniden net enerji ihracatçısı konumundadır. Süper güç rekabeti yerini büyük güçler arasındaki nüfuz mücadelesine bırakmıştır; bu mücadelede Amerika Birleşik Devletleri, Başkan Trump'ın Körfez ülkeleriyle, diğer Arap ortaklarla ve İsrail ile ittifakları başarıyla yeniden canlandırması sayesinde, en avantajlı konumu elinde tutmaktadır.

Çatışma, Orta Doğu'nun en sorunlu dinamiği olmaya devam etmektedir; ancak bugün bu sorunun boyutu, manşetlerin düşündürdüğünden daha sınırlıdır. Bölgenin başlıca istikrarsızlaştırıcı gücü olan İran, 7 Ekim 2023'ten bu yana İsrail'in eylemleri ve Başkan Trump'ın Haziran 2025'te gerçekleştirdiği, İran'ın nükleer programını ciddi ölçüde zayıflatan Operation Midnight Hammer operasyonu sonucunda önemli ölçüde güç kaybetmiştir. İsrail-Filistin çatışması karmaşık niteliğini korumaktadır; ancak Başkan Trump'ın müzakere ettiği ateşkes ve rehinelerin serbest bırakılması sayesinde daha kalıcı bir barışa doğru ilerleme sağlanmıştır. Hamas'ın başlıca destekçileri ya zayıflamış ya da geri çekilmiştir. Suriye potansiyel bir sorun alanı olmaya devam etmektedir; fakat Amerikan, Arap, İsrail ve Türk desteğiyle istikrar kazanabilir ve bölgenin ayrılmaz ve yapıcı bir aktörü olarak yeniden konumlanabilir.

Bu yönetim kısıtlayıcı enerji politikalarını geri çektikçe veya hafiflettikçe ve Amerikan enerji üretimi arttıkça, Amerika'nın tarihsel olarak Orta Doğu'ya odaklanmasının temel nedeni giderek zayıflayacaktır. Bunun yerine bölge, uluslararası yatırımların kaynağı ve hedefi hâline gelecek; üstelik yalnızca petrol ve doğal gazda değil, nükleer enerji, yapay zekâ ve savunma teknolojileri gibi alanlarda da. Ayrıca Orta Doğu ortaklarıyla; tedarik zincirlerinin güvence altına alınmasından Afrika gibi dünyanın diğer bölgelerinde dostane ve açık pazarların geliştirilmesine kadar çeşitli ekonomik çıkarların ilerletilmesi konusunda iş birliği yapılabilir.

Orta Doğu'daki ortaklar radikalizmle mücadele konusunda kararlılık göstermektedir; Amerikan politikası bu eğilimi teşvik etmeye devam etmelidir. Ancak bunun için Amerika'nın bu ülkelere — özellikle Körfez monarşilerine — geleneklerini ve tarihsel yönetim biçimlerini terk etmeleri yönünde baskı yapma şeklindeki hatalı yaklaşımını terk etmesi gerekir. Reformun doğal biçimde ortaya çıktığı yer ve zamanda bunu teşvik etmeli ve takdir etmeliyiz; fakat dışarıdan dayatmaya çalışmamalıyız. Orta Doğu ile başarılı ilişkilerin anahtarı, bölgeyi, liderlerini ve uluslarını oldukları gibi kabul etmek ve ortak çıkar alanlarında birlikte çalışmaktır.

Amerika, Körfez enerji kaynaklarının açık bir düşman gücün eline geçmemesini, Hürmüz Boğazı'nın açık kalmasını, Kızıldeniz'in seyrüsefere elverişli olmasını, bölgenin Amerikan çıkarlarına ya da Amerikan ana vatanına yönelik terörün kuluçka merkezi veya ihracatçısı hâline gelmemesini ve İsrail'in güvenliğinin korunmasını sağlama konusunda daima temel çıkarlar taşıyacaktır. Bu tehditlerle ideolojik ve askerî düzlemde mücadele edebilir ve etmeliyiz; ancak bunu onlarca yıl süren sonuçsuz “ulus inşası” savaşlarına başvurmadan yapmalıyız. Ayrıca İbrahim Anlaşmaları'nın (Abraham Accords) bölgedeki daha fazla ülkeye ve Müslüman dünyadaki diğer devletlere genişletilmesi konusunda açık bir çıkarımız bulunmaktadır.

Bununla birlikte Orta Doğu'nun hem uzun vadeli planlamada hem de günlük uygulamada Amerikan dış politikasına hâkim olduğu dönem artık geride kalmıştır. Bu, Orta Doğu'nun önemini yitirdiği anlamına gelmez; fakat bölge artık

eskisi gibi sürekli bir gerilim kaynağı ve yakın bir felaket ihtimali değildir. Aksine, ortaklık, dostluk ve yatırım alanı olarak ortaya çıkmaktadır. Bu eğilim memnuniyetle karşılanmalı ve teşvik edilmelidir. Nitekim Başkan Trump'ın Şarm el-Şeyh'te Arap dünyasını barış ve normalleşme hedefi etrafında birleştirme kabiliyeti, Amerika Birleşik Devletleri'nin nihayet Amerikan çıkarlarına öncelik vermesine imkân tanıyacaktır.

E. Afrika

Amerikan politikası Afrika'da çok uzun süre, liberal ideolojiyi yaymaya ve önce yardım sağlamaya, ardından bu ideolojik çerçeveyi genişletmeye odaklanmıştır. Bunun yerine Amerika Birleşik Devletleri; seçili ülkelerle çatışmaların hafifletilmesi, karşılıklı fayda sağlayan ticaret ilişkilerinin geliştirilmesi ve dış yardım paradigmasından yatırım ve büyüme paradigmasına geçiş temelinde ortaklık kurmalıdır. Bu yaklaşım, Afrika'nın zengin doğal kaynaklarını ve henüz tam kullanılmamış ekonomik potansiyelini harekete geçirebilecek nitelikte olmalıdır.

Angajman fırsatları arasında; süregelen çatışmaların (örneğin Demokratik Kongo Cumhuriyeti–Ruanda, Sudan) çözümüne yönelik müzakereler, yeni çatışmaların (örneğin Etiyopya–Eritre–Somali hattında) önlenmesi ve yardım ile yatırım yaklaşımımızın gözden geçirilmesi (örneğin Afrika Büyüme ve Fırsat Yasası – Africa Growth and Opportunity Act) yer alabilir. Aynı zamanda Afrika'nın bazı bölgelerinde yeniden canlanan İslamcı terör faaliyetlerine karşı dikkatli olunmalı; ancak uzun vadeli Amerikan askerî varlığı veya taahhütlerinden kaçınılmalıdır.

Amerika Birleşik Devletleri, Afrika ile ilişkisini yardım odaklı bir çerçeveden ticaret ve yatırım odaklı bir çerçeveye dönüştürmelidir. ABD mal ve hizmetlerine pazarlarını açmaya istekli, yetkin ve güvenilir devletlerle ortaklıklar tercih edilmelidir. Afrika'da ABD yatırımı için derhâl öne çıkan ve makul getiri potansiyeli taşıyan alanlar arasında enerji sektörü ve kritik madenlerin geliştirilmesi bulunmaktadır. ABD destekli nükleer enerji, sıvılaştırılmış petrol gazı (LPG) ve sıvılaştırılmış doğal gaz (LNG) teknolojilerinin geliştirilmesi, Amerikan şirketleri için kâr yaratabilir ve kritik madenler ile diğer kaynaklar üzerindeki rekabette Amerika'nın konumunu güçlendirebilir.